

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОТ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS”

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICA.

Address: “BIBLOS” 238 E. 6th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Editor N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 4 (111)

ЖОВТЕНЬ – ГРУДЕНЬ 1965

ПЛ XI.

У сторіччя народин

Count Andrey Sheptytsky (1865 - 1944), Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church

Кир Андрея

Огляд книжок і рецензій

Д-р Ол. Соколишин *TSCHEBOTARIOF, G.P.; RUSSIA, MY NATIV LAND. New York
старший бібліот. McGraw-Hill, 1964, 384 p. ill. 22 см. \$6.95*

(Бібліографічна Записка)

Відомий і запеклий московський неділимеч проф. інженерного факультету Прінстонського університету в ЗДА, Г. Чеботарев, відомий ворог української самостійності та самостійності всіх поневолених Москвою націй, видав свою книгу сповіді: "Росія, країна моєго народження". Від поїхав був з групою американських інженерів у 1959 р. до СССР, у різних вимінах науковців ЗДА та ССР, і, повернувшись, написав згадану "сповідь", з похвалами для москалів-комуністів. Є він запеклим ворогом самостійності всіх поневолених Москвою націй, а зокрема є він упертим ворогом української самостійності. На згаданому університеті є він уже 27 років, і завжди, крім своєї інженерії, пропихав він свою "політику", обороняючи московську тюрму народів більш сучасну червону.

Відомий для нас є він із запеклого виступу проти Тижня Поневолених Націй, уведеним Конгресом ЗДА в 1959 р., як *Публічний Закон 86-90*; зокрема гостро атакував проф. Льва Добринського, як Президента УККА та Голову Тижня Поневолених націй на Америку; писав проти згаданого закону статті до американської преси та до юдівського "Новое Русское Слово", але без успіху. Ті самі й подібні погляди та думки й "бажання", він повторює у своїй книзі - сповіді, до якої передмову написав б. амбасадор ЗДА у Москві, Джордж Ф. Кеннан, автор теорії співіснування ЗДА та ССР, у противагу концепції *візоволення з московсько-комуністичного ярма*.

Ось така симбіоза запеклого москаля та американця-русофіла, чи то краще сказати - москофіла є дуже багатомовна та наглядна... Крім вступного слова є там трохи частити його сповідей: Імперська Росія та лютнева революція 1917 р. Російська громадянська війна 1917-1920 рр., та іміграція і 40 років після.

Кеннан у передмові признає переслідування царським режимом не російських народів, згадує звірства Сталіна над ними, але не згадує ні слово про всі звідства Хрущова. Чеботарев полає себе донським козаком, тож Кеннан згадує і про спротив козаків Тульшвізмові 1917 р. та водночас атакує резолюцію Конгресу ЗДА за Тиждень Поневолених Націй з 1959 р., де також згадується про коваків, і саме цю згадку Кеннан називає історичним мітом. Такий то дипломат....

У недавно видані свої новій книзі "Як поводитися з комунізмом", він по вторює ту саму нісенітицю, пропонуючи поширити коегзистенцію з ССР також і економічними та торговельними вимінами.. І таку помилу пишить американський та ще й "визначний" дипломат, а під сучасну пору професор того самого університету, що й Чеботарев. Тож оба вони поширяють добру славу про москвинів; отих у повному значенні слова - грабіжників та поневолювачів і Україні і Козакії ...

"Чеботарев, як шовініст та московський сатрап поширює промосковську та антиамериканську пропаганду, бо він / як американський громадянин, хіба знає, і мусів би знати, що Америка як волелюбна держава признає право до свободного й незалежного життя усім народам, у тому також і українському, а він уперто від бирає та заперечує право Україні на свободне життя; він живе фантазіями минулого матушки Расії та підлюжує американців проти поневолених Москвою народів.

Вистарчить згадати лише деякі заходи того ненависника до Тижня Поневолених народів та проти проф. Л. Добринського, щоб повірити, що це не американський професор, лише московський шовініст. І так ще 8 червня 1950 р. у часописі "Льва Добринського", а потім статтю "Відносно продавців ненависті" та багатьох інших; а в додатку він змобілізував 15 бувших професорів із 12-и американських університетів, які підписали та помістити в журналі "Рашен Ревю" статтю проти закону й резолюції Тижня Поневолених Націй.

У своїй найновішій книжці "Росія - країна моєго народження" Чеботарев і тут присвятів багато місяця з гострим нападом на закон Тижня Поневолених Націй. Він безлично пише, що українська мова різниеться від московської так само, як, наприклад, німецька плятдойч від гохдойч... І цікаво ще, що авто напочаку цієї горе книжки пише, що він також походить і з українського роду... ніби то походить з чоботаря, шевця від чобіт. Ми додали б, що напевно з шевця походить, але не з роцьку здіймати!

Д-р Юрій Фединський:

Д-р ОЛ. Соколишин "ІСТОРІЯ ВІДНАЙДЕННЯ БУКВАРЯ І ВАНА ФЕДОРОВИЧА", Лондон 1964 р., (Відбитка є "Візув, Шлагу"),

В 1564 році Іван Федорович видрукував у Москві *Апостола*. Прогнаний пі-зніше з Москви, цей же самий Іван Федорович продовжував друкування релігійних книжок на Білорусі, у Львові та в Острозі на Волині.

Про більшість його перводруків наука знала від давна. Та ось тільки в 1927 році відкрили в Римі одинокий збережений примірник *Букваря*, надрукованого Федоровичем у Львові в 1574 році.

Автор обговорив на науковій конференції Бібліологічної Комісії НТШ у Нью Йорку історію віднайдення цього Букваря, його пізнішу долю (він тепер є у Бібліотеці Гарвардського Університету), дав його бібліографічний опис та поділився відгуками науковців по цей і той бік Залізної заслони.

Добре сталося, що ця доповідь надрукована ї видана окремою відбиткою.

Д-р Ол. Соколишин від давна цікавиться історією українського друку та має цілий ряд друкованих пращ з цієї ділянки на українській та англійській мовах. Його цінну розвідку доповнюють критична оцінка поглядів Романа Якобсона, що видав Букваря факсимільним способом у 1955 році, нарис життя і праці Івана Федоровича, а понадто дбайливо зібрана бібліографія друкованих і виданих праць, які займаються "Букварем".

Д-р Ол. Соколишин, д-р Любомир Винар і ред. Богдан Кравців, це чи не одні на еміграції активні дослідники початків українського друкарства.

"СОНЯЧНИЙ ПРОМІНЬ" Бориса Грінченка

На квіттарських полицях з'явилось нове видання однієї з найкращих та найцінніших повістей письменника Бориса Грінченка "Сонячний Промінь". Це є дуже дбайливо перевидана фотодруком книжка Видавництвом Чарторийських у р. 1965, у Нью Йорку.

Як відомо у Києві з'явилось було недавно дво-томове видання творів Б. Грінченка, але в тому виданні не поміщено повісті *Сонячний Промінь*, з причини очевидно змісту повісті.

Хто уважно прочитає собі цю повість, то побачить, що вона справді не лише, що не втратила своєї актуальності, але це справді повість (у сучасному розумінні слова) націоналістична, тож і не диво, що її редактори в Києві виключили та не перевидали лише тому, що вона буде людину та вказує, як треба працювати для України, а не для її ката.

Повість Бориса Грінченка "Сонячний Промінь" це справді непроминаюча, як зазначено у передмові, вартість, і тому Видавництво Чарторийських зробило добрий початок, даючи українському читачеві можливість пригадати минуле в повістевій формі, бо хоч ця повість відома старшому поколінню, то на певно неодин прочитавши її раз, лише скористає, а наша молодь матиме теж нагоду запізнатися з її змістом.

Видавництво заповідає, що має в міні перевидавати і видавати лише та кі книжки-твори, що матимуть непроминачу вартість тепер, чи в майбутньому.

Сам замір є справді шляхотний, тож ми ждатимемо на нові цінні видання цього нового видавництва, бо хоч у нас справді читачі в небагато, то всеж таки кожну добру появу на книжковому ринку, усі радо привітають.

Петро Карван.

Інформація про продаж

Вже з'явилася 14 книжка УКРАЇНСЬКОЇ МАЛОЇ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ, проф. Е. Снайдерського; Книжки коштують по 2 долари кожна. Ціле видання коштує 32 долари. На складі є з несповна 100 комплектів, тому поспішаємо із замовленням! Передплатні дні (15-а) книжка з'явиться на початку 1966 року. Замовлення і трохи слати:

VRev.Boris Arijezuk, Cacilla de Correo Central 160, Buenos Aires, Argentina

В США:

VRev.Ivan Tkachuk, 132E-7th str. New York 9, NY

В Канаді: Mr.Ivan Hajduk, Hotel Steep Rock, Atikokan, Ont. Canada

В Європі: Rev.M.Hajduk, 852 Erlangen, Hartleinstrasse 35, West Germany

в Австралії: Rev.K.Jastinka, Linslerstrasse 53-13, Wien XIV, Austria

Mrs.E.Katrenko, 5 Maple Str., Baywater, Vict. Australia

Бібліографія і рецензії (за "Народною Волгою" ч. 35.)

НОВА ЖИДІВСЬКА ПУБЛІКАЦІЯ ПРО ПОГРОМИ В УКРАЇНІ

М. Черіковер: Ді Українєр по-громен ін Ер 1919 (гебрейськими літерами в мові їдіш).
Стор. 349.

Повища публікація це праця відомого і тепер вже покійного жidівського історика. Автор назагал стосує правильну історичну методу в зображені тих чи інших періодів українсько-жидівського спiвжиття на протязi довгої доби. Можна лише тут у короткій бiблiографiчнiй замiтцi пiдкresлити те, що автор декою бере на вiрутi чи іншi публiкацiї i свiдчення про погроми, не перевiвши їх критичної аналiзi.

Для загальної інформації подаємо тут короткий перегляд змісту головання розділів, що торкаються безпосередньо періоду Української Народної Республіки за часів влади Директорії. Сподіємся, що незабаром буде змога помістити ширшу рецензію книжки, яка буде джерельною працею для інших жidівських істориків і публіцистів.

Автор досить високо хвалиє першого прем'єра Ради Народних Міністрів УНР Володимира Чехівського за його приязнє ставлення до Жидів і за спроби не допустити до розросту хвиля протижидівських погромів. Він гостро ганиє членів Директорії Панаса Андрієвського (представника Української Партиї Самостійників-Соціялістів) і особливо негативно має Федора Шевця (представника Української Партиї Соціялістів - Революціонерів), закидаючи їм протижидівське наставлення. Автор іде так далеко у своїх закидах проти члена Директорії проф. Ф. Шевця, що твердить, що він до революції в 1917 році належав до чорносотенської організації. На своє твердження автор покликується на свідчення деяких Українців.

Не цілком позитивно ставиться автор до діяльності першого Голови Директорії УНР Володимира Винниченка, але назагал не ганить його, хоча наводить факт, що деякі українські тогочасні провідники української політики і пізніші українські автори зажадали йому, що його дружина Розалія, з походження Жидівка,

склонювала його до орієнтації в користь большевизму.

Жидівський історик дуже високо цінить і дуже хвалить Корпус Січових Стрільців, його командування і всіх старшин та вояків і зокрема добрим словом згадує полковника Андрія Мельника за рішучу протипогромну поставу.

Даючи загальну оцінку по-
громної хвилі в Україні в добі
Директорії УНР, цей жидівсь-
кий історик не кладе вини за
це на весь український народ,
а тільки на "Ярему", що бота-
ла отаманщину, як у Петлюра,
мовляв, толерував. Автор ци-
тує на доказ свого твердження
виказ Головного Отамана Пе-
тлюри на нараді Директорії
УНР в справі боротьби проти
отаманщини: "Не розсварюй-
те мене з армією". Цей ніби то
виказ Петлюри пустив в істо-
ричний оборот В. Винниченко
в третім томі своїх спогадів
п. н. "Відродження нації", цю
публікацію він спеціально на-
мірив проти Петлюри, до речі,
тодішнього провідного члена
УСДРП.

Спиняючися над найбільшим погромом у тім періоді історії України, а саме над погромом у Пороскурові і Фельштині в половині лютого 1919 року, жидівський історик наводить цілий ряд документів і свідчені різної історичної вартості: На основі цих джерел, автор твердить, що команда

Окремого Загону отаман Семисенко і командант міста Проскурова Ківерчук фактично вчинили погром нібито на наказ вищого командування Армії УНР, тобто Петлюри.

Зрештою, жидівський історик перед своїми читачами не укриває факту, що в Проскурові й цілій області тоді діяв тайний большевицький "Ревком". Він покликається на оповіщені свідчення самих учасників цього ревкому, що цей Ревком саме напередодні розпочав революту в місті. Автор також наводить заяви свідків по-грому, що між погромниками був також большевицький Жид-прокуратор Рохман, що виступав під іменем Рохманенка, який цікував до погрому. Він також згадує ще інших жидівських провокаторів - грабіжників, як наприклад Ізраїля Резніка з Чорнобилі, і декілька інших.

Книжка жидівського історика заслуговує на те, щоб нею зайнялися відповідні українські національно - політичні чинники, зокрема ДЦ УНР, та щоб постаралися про видання основної української наукової праці про історію доби, на яку припадають про тижидівські погроми. Така праця повинна вийти англійською мовою, щоб її могли читати не лише Українці, але також інші народи і зокрема молоде жидівське покоління в Ізраїлі, в ЗДА та Канаді.

ԱՐԵՎԱՏՅԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Радимо прочитати ще книжку Соломона Гольдбергово
п.н. "ЛІСТИ жидівсько-
го соціал-демократа ПРО
УКРАЇНУ". Машеріяли
до історії українсько-жиді-
вських відносин за час ре-
волюції.

Ціна цієї великої форматом книжки 2 дол. у ГОВЕРЛІ.

КАЛЕНДАР ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ

- 23.6.1917. УЦ Рада в Києві проголосила свій 1-й Універсал (закон).
- 24.6.1934. Після винищення України голодом, перенесено столицю з Харкова до Києва.
- 25.6.1205. У бою з поляками під Завихостом загинув укр. князь Роман Галицький.
- 25.6.1919. Найвиша Рада в Парижі передала Польщі ЗУЗемлі, як підмандатні.
- 27.6.1663. На Лівобережжі, на Чорній Раді, вибрано Івана Брюховецького гетьманом України.
- 27.6.1672. Вибрано на гетьмана України Самоиловича.
- 27.6.1911. Зацькований моск. царятком пом'яр від туберкульози письменник-селянин Архип Тесленко. "Він одівці не розвівши
Серед ранку похмурого дня".
- 27.6.1918. Загинув у Полтаві з рук скривованої письменник Іван Стеценко. Народився він в Полтаві 1873. Ось його один вірш: Під гнітом лиха та нудьги, —
Нехай ревуть сердиті хвили. Пливи, пловцю, про все байдуже!
Хай вітер вие навкруги, Пливи, як змога е пливти,
І гаснуть в серці мрії милі. І не затопить море дуже
- 27.6.1919. Українська АРІЯ здобула Бережани (Чортківська Офензива!)
- 28.6.1768. Максим Залізняк і Гонта здобули Умань. Про них Шевченко пише в Гайдамаках...
- 29.6.1849. У місті Гадячі на Полтавщині народилася письм. Олена Пчілка (Ольга Косач), сестра Мих. Драгоманова і мати Лесі Українки. (Померла 3.10.1930).
- 29.6.1918. Помер у м. Гомель Хведі рЕОВК, славний антрополог (народ. 1847 р у с. Крячківці).
- 29.6.1933. Помер у Львові ген. Мирон Тарнавський, начальний вождь Української Гал. Армії.
- 29.6.1945. Оголошено прилучення Гуцульщини до УСРР (угоди між Чехією і ССРР).
- 30.6.1941. Проголошено у Львові Акт Відновлення Української Державності, прем. Стеценко.

ЛИПЕНЬ

1.7.1834. Задушка

1. VII. 1910. День боротьби за український університет у Львові.

В цей день був убитий у польськім Львівськім Університеті польськими студентами-шовіністами український студент Адам Коцко. Цей злочинний факт ще виразніше підкреслив, що український народ Західної України мусить мати у Львові свій український університет.

1. VII. 1918. Законом від 17. IX. 1918. був заснований Український Державний Університет у Кам'янці-Подільському.

2. VII. 1825. Народився Володимир Олександров (Александров), український письменник із Слобожанщини. Ось його поезія, що стала популярною піснею:

Я бачив, як вітер березку зломив,
Коріння порушив, гілля покрутив;
А листя не в'яло і свіже було.
Аж поки за гору вже сонце зайшло.
Я бачив, як серну підстрелив стрілець:
Звалилася, бідана, прийшов'їй кінець;
Боротися з смертю було їй не в міці.
Однаке боролася, поки зайшла ніч.
Я бачив, як метелик поранений млів:
Крильце перебите на сонці він грів;

Ще трохи пожити на думці було,
І, може, пожив би, та сонце зайшло.
На світі у кожного сонце своє...
Любенько живеться, як сонечко є;
А згасне те сонце — і жити шкода:
На світі без сонця усе пропада.
Зо мною розсталась дружина моя —
Зостався на світі без сонечка я,
Однаке на себе я смерть не зову,
А з серцем розбитим живу та й живу

7. VII. 1949. Створено в Манітобськім Університеті Катедру-Департамент Славістичних Студій і тим самим вперше введено навчання української мови. Катедру цю заняв проф. Д-р Я. Рудницький.

7. VII. 1928. Померла Марія Грінченкова (Марія Загірня), дружина письменника Бориса Грінченка. Писала поезії, оповідання і спомини. Серед останніх гарні спомини про Волод. Саміленка: "Сивенький".

Ось уривок з одного її вірша:

"Я умру. Але я не жалію життя:
Я бажаю і другим зазнати
Того щастя, яке я тепер зазнаю —
За крайну свою умирати.
Ти ж, мій краю святий, прийми в землю того,
Хто за тебе життя покладає,
Добрим словом його спогадай, як твоя
Зірка ясно у небі засяє!
Бо настане той час, що в тобі, краю мій,
Вже не знамітуть слова: неволя,
І у рідних степах, і по рідних хатах
Пануватиме щастя і доля.
Легко стане в той час нам лежати в труні,
Бо і ми свою лепту останню
Положили на те, щоб крайні свої
Пособити в її безсталаню".

8. VII. 1659. Початок нещасливого для Богдана Хмельницького бою з поляками під Берестечком (28—30. VI. ст.). Татари, підкуплені поляками, під час бою раптом відійшли з фронту.

8. 7. 1709. Відбувся нещасливий для України бій під Голтавою. Гетьман України Іван Мазепа з кошовим Запорозькою Сечі і Костем Гординком-Головком та королем Швеції Карлом XI, виступили проти москвинів і їхнього царя Петра I, що напав на Україну.
8. 7. 1919. Трагічно загинув в повітряній катастрофі Дмитро Вітовський, організатор Листопадового Чину (1.11.1918) та перший секретар Військових Справ ЗУНР.
8. 7. 1659. Гетьман І/Вітовський розгромив москалів під Конотопом.
10. 7. 1920. Помер ген. укр. військ Євген Мішковський, нач. ген. Штабу УГА в 1919 році.
11. 7. 1969. Померла Княгиня Ольга.
15. 7. 1015. Помер київський князь Володимир Великий.
16. 7. 1834. Народився письменник Анатоль Свидницький, автор повісті "Люборацькі".
16. 7. 1917. Проголошено УРадою 2-й Універсал (а 1-й був проголошений 23.6.1917).
16. 17-7-1919. Переїхід УГА за Збруч.. Уже пшениця дозрівала, і вітер з болю завивав,
17. 7. 1902. П'ячалися селянські рільники Вкривалися золотом лани, Уся природа посумніла,
- страйки в Галичині. Липневе сонце ясно сяло, і Збруч розгублено стогнав..
17. 7. 1932. Гвєстало Укр. Нац. Обєднання (УНО) в Едмонтоні - Канада. Коли за Збруч ішли полки. Мих. Брик.
21. 7. 1941. Помер письменник Богдан Лепкий, автор трилогії *Мазепа* та багатьо інших творів.
Треба тільки триматися: вірити і працювати: Страх нікчемний, думка хвора!
- "Нé схиляйте в діл пропора,
Лиш держкіть його високо!
І те знайде, що покора —
Хоч "вічну" співають вже над нами,
Ми віримо, що йде, що йде нам май...
Ми віримо глибоко й безконечно,
Що правда, і добро, і наш народ не вмре!
22. 7. 1860. Народилася наша славна артистка *Марія Заньковецька*, окраса української сцени.
22. 7. 1944. В Празі в Чехах на єм грації помер поет-співведь нашого націон. відродження *Олександр Олесь* (Кандиба). Яка краса — відродження країни! Коли відкільсь взялася міць шалена,
- Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів, Як буря, все живе скопила, пройняла,
Мовчали десь святі під попелом руїни, І ось — дивися: в руках замаяли знамена,
І журно дзвія старий по мертвому гудів. І гимн побід співа невільна сторона...
23. 7. 1874. Народився письменник *Марко Черемшина*, автор коротких оповідань, як *Село померлас, Село погибас, Св. Миколай в гарі*, та багато інших.
24. 7. 1871. Народився поет і вчений *Василь Шурат*, переспівав на укр. мову *Слово о Полку Ігореві*. Дійсний член Академії Наук у Києві з 1923 року.
24. 7. 1942. Загинув у Києві Дмитро Мирон-Орлик, Крайовий провідник СУЗ і член Проводу ОУН.
25. 7. 1687. Іван Мазепа став гетьманом України.
27. 7. 927. Дъговір кн. Святослава з грецьким царем Циміхієм.
27. 7. 1834. Засновано в Києві Університет ім. князя Володимира Великого, з росс. мовою викладом/
27. 7. 1649. Перемога Хмельницького над поляками під Збаражем.
27. 7. 1672. Гетьман Петро Дорошенко побив поляків під Червоноградом над річкою Єгом.
30. 7. 1649. П'яляв у бок під Львовом смертю героя наказний гетьман Михайло (Станіслав) Кричевський.
30. 7. 1863. Міністр внутр. справ *Москові Валуєв*, проголосив, що української мови" не було, немає й бути не може"... Це була донельзяна московська реакція і підлість.
30. 7. 1949. У бою з московськими енкаведистами біля Львова загинув виховник Старшинської Школи УПА, поручник *Петро Засець* (Сидор Чарторийський), учасник нападу на летунську базу в Скнилові б. Львова, де зліквідований в рукопашному бою всю залогу енкаведистів.

СЕРПЕНЬ

1. VIII. 988. Хрещення українського народу в Києві.
1. VIII. 1913. Померла Лесі Українка, славетна українська поетка.

На смерть Лесі Українки.

Скотилася зоря України
Вночі з темніючих небес...
Немає... слів... О, чом на світі
Ми вже не діждемо чудес!
О, чом для розпачу страшного
Простору мало на стежах.

На дику смерть — нема кайданів,
На горе — сили у словах!...
О, чом громів і власті бога
Не дано нам в страшну цю мить!
Не дано нам... і тільки змога
Е серце з розпачу розбити!...

Христя Алчевська.

1. VIII. 1914. У Львові представники трьох українських партій — націонал-демократичної, радикальної і соціал-демократичної — з огляду на вагу моменту об'єдналися і заложили Головну Українську Раду.

Добре розуміючи, що Росія, в разі перемоги, остаточно придушила український народ, Головна Українська Рада 3. VIII. 1914 випустила відозву, в якій закликала українців до боротьби з Росією для звільнення України.

2. 8. 1914. Вибухла 1-а світова війна, яка знишила багато українських надбань.
2. 8. 1920. Помер закарпатський письменник Юрій Жаткович.
3. 8. 1914. Початок мобілізації Українських Січових Стрільців (УСС) проти Москви.
4. 8. 1914. Українські політичні діячі з Надніпрянщини й Галичини заснували у Львові "Союз Визволення України", що освідомлював укр. по тaborах у Німеччині й Австро-Угорщині.
5. 8. 1911. Померла письменниця Ганна Барвінок (Олександра, дружина П. Куліша).

6. VIII. 1657. Помер (? липня за ст. ст.) гетьман Богдан Хмельницький.

"Умер той добрий Вождь наш, безсмертну по собі лишивши славу, що за його головою не тільки ми, підручні його, але й уся Малої Руси Республіка, при щасливих сукcesах (успіхах), довгі літа жити собі безпечно спрідіватись могла!".

(Із промови на похороні Богдана Хмельницького в Суботові, секретаря Війська Запорізького Сем'яла Зорки).

8. 8. 1819. Народився письменник Пантелеймон Куліш.
8. 8. 1834. Народився Юрій Федъкович, співень Буковини. Писав поезії і повісті.
10. 8. 1648. Перемога Богдана Хмельницького над поляками під Пилявцями!
12. 8. 1678. Зруйнування Чигирина.
12. 8. 1925. Помер у Галичині письменник Осип Маковський.
12. 8. 1925. Помер поет Володимир Самійленко. Ось один з його віршів:
- Наша славна Україна, Ми для неї живемо, Ми боронимо наші хати,
 Наше щастя і наш рай! На Україні й для України Наші тихі гаї.
 Чи на світі є країна Будем жити й помремо... Не вмирає наша слава, Гей, хто хоче всім свободи,
 Ще мильша за наш край. Не змогли нас супостати Не вмирає наша честь, Поєднаймось, як брати!
 І в щасливі й злі години Взяти в кайдани свої: Бо живе в нас сила жвава Сонцем правди, світлом згоди,
 13/8/1872. Помер письменник Антін Могильницький.
14. 8. 1531. В Острозі на Волині напруковано "Острозьку Біблію".
14. 8. 1941. Видано Атлантичську картю (підписав Рузвальт і Черчіль), яка має своїм завданням надати основу політики Атлантичської Спільноти (охоплювала 42 держави)

14–16. 8. 1649. Перемога Хмельницького над польськими військами під Зборовом!

14. 8. 1871. Народився поет Василь Пачовський.

Я плакав у сні, мені снилася мрія,
 Десь ніби я пташка, лечу уві сні —
 А долом сія Україна квітками,
 Красується вільна, своя у весні!
 Я з радості плакав у сні...
 Я плакав у сні, мені снилася слава,
 Десь ніби я в трумні, сміюся у сні,
 А там на горі Україна співає,

Весь світ після неї складає пісні —
 I ревне/ ридав, я у сні!
 Проснувся в сльозах я і ревне заплакав,
 Всі люди побачать, здавалось мені —
 Вільну Україну! А я ще невольник! —
 Останній невольник — умру на весні...
 I хлинули сльози рясні!

15. VIII. 1385. Повстало Кревська Унія, що політично з'єднала Литву з Польщею і привела до зміни напрямку історичного розвитку наших земель, що були у складі Литовського князівства.

15. VIII. 1856. Народився е. с. Натуєвичах найбільший поет Західної України Іван Франко. (Помер 28. V. 1916).

Він був отим невтомним Каменярем, який сам уперто розбивав силою свого вогненного слова стіни гнітою в'язниці, до якої вороги підступно загнали український народ, і інших закликав до нього.

"Лупайте сю скалу! Нехай ні жар ні холод
 Не спинить вас! Знаєте і труд, і спрагу й голод,
 Во вам призначено скалу оцю розбити!" —

писав він у своєму творі "Каменярі".

... всі ми вірили, що своїми руками
 Розіб'ємо скалу, роздробимо граніт;
 Шо кров'ю власною і власними кістками
 Твердий змуруємо гостинець — і за нами
 Прийде нове життя, добро нове у світ".
 "І так ми всі йдемо, в одну громаду скуті

Святою думкою, а молоти в руках.
 Нехай прокляті ми і світом позабуті, —
 Ми ломимо скалу, рівняєм правді путі,
 А щастя всіх прийде по наших аж кістках!"

("Каменярі")

- 16.8.1657, Обрано на гетьмана України Юрія Хмельницького.
- 17.8.1245. Перемога короля Данила над мадярами.
- 17.8.1651. Відбулася "Чорна Рада" Хмельницького на Масловім Броді.
- 17.8.1772. Прилучено Галичину до Австрії після розбору Польщі.
- 18.8.1836. Народився письменник Олександр Кониський, писав під псевдоніми, як:
Яковенко, Сирота, Перебендя, Верніволя, Маруся. А ось його Проповідь на
"Блажен,"
Хто на громаду звик робить,
Хто брата темного навчає,
У хату вбогу вносить світ...
Блажен, хто щирими слізами
Чужу оплакує біду...
Блажен, хто серцем незлобивий,
Хто приязно живе з людьми...
Блажен, хто милостив буває,
- Хто неімущому дає,
Голодних кормить, напуває,
Одежу вбогим роздає,
Хто йде провідати в неволі
Яремних узників в тюрмі.
Хто вдовам, сиротам в недолі
І безпоміщним в чужині,
- У поміч стане, братом буде...
Блажен, хто сіє у народі
Зерно найкраще на землі:
Зерно любови, братства, згоди
В громаді, в хаті і в сім'ї...
- 20.8.1649. Хмельницький підписав з Польщею Зборівську угоду.
- 20.8.1843. Помер перший укр. повістяр **Григорій Квітка Основ'яненко**.
- 20.8.1921. Помер письменник **Адріян Кащенко**.
- 21.8.1627. Видано **перший словар україн/мови ПАМВИ БЕРИНДИ в Києві**.
- 22.8.1944. Загинув у бою з большевиками бл. пр. Ростислав Волошин **Горбенко** (Павленко) член Проводу ОУН.
- 22.8.1944. Загинув засланений большевиками член Краєвого Проводу ОУН, Прорідник ОУН на Закарпаття **КЛЕМПУШ-Лопата**.
- 23.8.1698. Помер у московській неволі гетьман Петро Дорошенко.
- 27.8.1916. Поляг у лавах Укр. Сечі. Стрільців молодий поет **Іван Балюк**.
- 27.8.1924. Загинула разом із 60 повстанцями Маруся **Таращенко**, (Ж) Розвідчиця українського повстанського штабу.
- 28.8.1921. Большевики розстріляли в Кизіві 39 укр. повстанців, між ними також поета **Григорія Чупринку**. Він написав епітафію (нагробний напис):
- 29.8.1845. Народився укр. драматург і артист Іван Тобілевич (**Карпенко Карий**)
- 29.8.1868. Народилася поетка-писемниця - драматург **Людмила Старицька-Черняхівська**.
- 30.8.1875. Народився великий диригент укр. держ. хору Олександр Кошиць.
- 30.8.1673. Отаман Іван Сірко напав на Очаків.
- 31.8.1919. Зеднані Украйнські Армії (УГА і УНР) здобули Київ, але наступили війська денкінські...
- 31.8.1944. У бою з большевиками загинув Д-р Юрій Липа, письменник, публіцист і лікар Української Повстанської Армії (УПА).

ВЕРЕСЕНЬ

1. IX. 1722. На Полтавщині народився славетний мандрівний філософ Григорій Сковорода. Свої думки він дуже часто висловлював не тільки в своїх філософічних творах, але й у віршованій формі. Ось уривки думок із його віршів (писані тодішньою літературною мовою):

"Смерте страшна, замашна косо!
Ти не щадиш і царських волосов,
Ти не глядиш, где мужик, а где цар —
Все жереш так, як солому пожар.
Кто ж на єя плюєть острую сталь?
Tot, чия совість, как чистий хрусталь"...

"Нехай у тих мозок рветься,
Хто високо в гору дметиться.
А я буду собі тихо
Коротати милий вік;
Так мине мене все лихо,
Щаслив буду чоловік"...

1. IX. 1939. Початок Другої світової війни. Гітлерівська Німеччина напала на Польщу й розпочала війну з Англією та Францією. Дії Німеччини проти Польщі були узгоджені з СССР. СССР окупував західноукраїнські землі, прилучивши їх до окупованих в 1920-21 рр. східноукраїнських земель.

2. IX. 1709. Помер (22. VIII. 1709 ст. ст.) на чужині (у Бендерах в Бесарабії) гетьман Іван Мазепа, старий і тяжко прибитий невдачею Полтавського бою 8. VII. 1709 р. (На гетьмана після цього обрано Пилипа Орлика). Іван Мазепа був не тільки політичним діячем, а й письменником. До нас дійшло проте лише кілька його пісень та дум. Одна з цих пісень:

**За біда, біда чайці-небозі,
Що вивела діток при битій дорозі" —**

2. 9. 1811. Народився поет Іван Вагилевич, член "Руської Трійці", що в 1837 році у проводі з Маркевичем видали *Русалку Дністрову*.
2. 9. 1938. В Ужгороді створено Українську Народну Оборону "Січ".
3. 9. 1864. Народився поет Мусій Кононенко (псевдонім Шкіличенко).
3. 9. 1914. Московські війська захопили Львів і почали погром українців.
5. 9. 1864. Народився письменник Михайло Коцюбинський.
6. 9. 1673. Гетьман Петро Дорошенко у війні проти Польщі зайняв м. Кам'янець.
6. 9. 1841. Народився Михайло Драгоманів, що мав погубний вплив на молодь (соціялізм).
7. 9. 1636. Поляки схопивши запорізького Івана Сулиму, відрубали йому голову.
7. 9. 1649. Хмельницький через зраду татар підписав зборівську умову з поляками.
7. 9. 2805. Народився письменник Олекса Стороженко, автор повісті *МАРКО ПРОКЛЯТИЙ*.
9. 9. 1863. Народився письменник Борис Грінченко, що закликав усіх до праці!

"Сміливо, братя, до праці ставайте.
Час наступає, ходім!
Дяка і шана робітникам щирим,
Сором недбалим усім!"...

Друзі кохані! I душу і тіло
Даймо за край свій єдиний,
Кожне слово хай буде в нас діло
За для своєї країни!

(“Друзя”)

9. IX. 1769. Народився Іван Котляревський, батько нової української літератури, великий український патріот У своїх творах він навчав:

"Де обще добро в упадку,
Забудь отця, забудь і матку,
Лети повинність ісправлять"...

"Любов к отчизні де геройть,
Там вража сила не устоить,
Там грудь сильніша від гармат"...

10. IX. 1919. Договір у Сен-Жермен, в наслідок якого держави Антанти стали сувереном Східної Галичини.

12. 9. 1903. У Полтаві відкрито пам'ятник Іванові Котляревському.
12. 9. 1947. Прихід первого рейдувичного відділу УПА до зах. Німеччини.
14. 9. 1867. Помер енгінієр Опанас Маркович, чоловік Марка Вовчка (письменниці).
15. 9. 1907. Помер драматург і артист Іван Тобілевич.
15. 9. 1916. Загальна Укр. Рада в Галичині (голова д-р Кость Левицький) випустила *Відозву до всіх ультурних народів світу* про зневаження москвичів.
16. 9. 1658. Гетьман Іван Виговський готовувався до війни з москалями, підписав з Польщою тзв. Галляцький договір, в якому Україна - самостійна держава.
17. 9. 1863. Народилася письменниця Марія Загірпа (Грінченко).
17. 9. 1954. Загинув сл.в. Олександер Бусел (Київський) член Проводу ОУН.
18. 9. 1940. Помер артист Саксаганський (Опанас Карпович Тобілевич), брат Саловоїского.
19. 9. 1903. Помер письменник-буковинець Сілір Воробкевич (Данило Млака) (написав він відомий вірш-пісню *"Рідна Мова"*).
20. 9. 1947. Загинув геройською смертю у бою на Закарпаторському фронтире Степан Старух (Ярлан, Столяк). Крайовий провідник ЗОУ, член Проводу ОУН, Лицар Золотого Хреста, виховник і публіцист.
20. 9. 1948. Загинув геройською смертю у боротьбі з енкаведистами і стребітелями в Миколаївських лісах, випусник Старшинської Школи УПА, Григор Сидор Чарторийський (псевдо Жук), абсолютент Учителської Семінарії в Рогатині.
21. 9. 1944. Помер у Вінніпегу. Канада мистець-дірігент Олександер Кошиць.
23. 9. 1885. Народився Іван Белей (пс. Роман Розмарин) редактор "Діла" та видавець "Бібліотеки Знаменитих Повістей" у Львові, приятель Івана Франка.
22. 9. 1918. Відкрито в Києві український Університет.
29. 9. 1842. Народився письменник Василь Мова-Лиманський, що між ін. писав:
- "Гей, друже мій темний, над силу ума. Що вчені громада — могутня рать,
Вже дужкої сили на світі нема;
І треба нам, друже, у тямку тे взяти, То більш порятують, аніж козаки". ("Козачий кістяк")
29. 9. 1866. Народився у Холмі історик і голова УПРади, Михайло Грушевський, автор монументальної 10 томової Історії України.
30. 9. 1877. Помер укр. учений прийтель Т. Шевченка, Йосип Бодянський, проф. московського університету, перший славіст, що вчив москвичів.
30. 9. 1930. Загинув командант УВО на ЗУЗ, Юліан Головінський, замордований без суду у польській в'язниці.
30. 9. 1945. Переможний бій відділів УПА під командою сотенного Яструба коло Угнова, того дня відбито 22 атаки більшовиків.

Ж О В Т Е Н Ъ

1. X. 1187. Помер князь Ярослав Осмомисл.
1. X. 1665. Обрано Петра Дорошенка Гетьманом України.
1. 10. 1929. Відбулися масові арешти в Україні у зв'язку з процесом С. В. У.
3. X. 1930. Померла письменниця Олена Пчілка, мати Лесі Українки
4. 10. 1930. Померла славна укр. артистка Марія Занковецька.
5. 10. 1657. Обрано Івана Виговського гетьманом України.
5. 10. 1941. У Києві основано Українську Національну Раду.
6. 10. 1596. Церковна Унія у Бересті (*Берестейська Унія*).
7. 10. 1253. Кропивною князя Данила королем Галичини й Володимирищини, у Дрогичині.
7. 10. 1928. В Ужгороді посвячено Укр. Народний Дім.
7. 10. 1672. Бучацька умова гетьмана Петра Борошена з Польщею.
8. 10. 1917. Помер у Харкові засновник укр. художнього -етнографічного музею у Харкові, митець Сергій Васильківський (народ. 1854 р.). Його прекрасні картини: *Весна, Запорожець на розздіках, та стінні велики малюнки в будинку кол. Полтавського Губернського Земства "Передача Клейнодів", Козак Голота, Чумаки на шляху* (цей образ та інше спалили в 1943 році європейські дикуни Гітлера!)
8. 10. 1938. В Ужгороді створено перший автономний уряд Закарпаття, яке від 10. 10. 1938 р. офіційно називалося Карпатська Україна.
9. 10. 1862. Помер кошовий Війська Чорноморського Яків Кухаренко, друг Шевченка.
10. 10. 1648. Б. Хельнишський розбивши поляків під Городком, почав облогу Львова.
10. X. 1893. Помер славетний український байкар Леонід Глібов.
10. X. 1938. Чеський уряд затвердив перший автономний уряд Карпатської України на чолі з москвофілом Андрієм Бродієм. Але 26. X. прем'єром Карпатської України став українець д-р Августин Волошин.
12. X. 1624. Запорожці, перепливши на своїх чорнах-чайках Чорне море, здобули Царгород, столицю могутньої тоді турецької держави, яка тримала в страсі всю Європу.
12. 10. 1727. Обрано Данила Апостола, Миргородського полковника, четвъманом.
12. 10. 1866. Помер письменник Петро Гулак-Артемовський, автор "Гав та Собака".
13. 10. 1918. Збори укр. студентів у Львові, вивигнули питання об'єднання усіх укр. земель в одну укр. державу.
- 14-30. 10. 1921. Відбувається 1-й Всеукр. Собор Укр. Авток. Церкви в Києві (Липкі всіхого Василя обрано Митрополитом УАЦП).
14. 10. 1942. Створено Українську Повстанську Армію (УПА).
18. 10. 1848. Відбувається Перший Зі зл Українських (руських) учкних у Львові.
18. X. 1876. Народився критик, публіцист та історик українського письменства Сергій Єфремов. Більшевиками закатований у тюрмі в зв'язку із процесом Союзу Визволення України (СВУ) у Києві 1928 р.
18. X. 1918. У Львові, з ініціативи українського парламентського представництва, була скликана Українська Національна Рада для встановлення в Галичині нового державного ладу.
19. X. 1918. Відбулося у Львові українське всенародне зібрання. На цьому зібранні проголошено було відозву Української Національної Ради, в якій були такі точки:
- "Стоячи на становищі самовизначення народів, Українська Національна Рада, як конституант, постановляє:
1. Ціла етнографічна українська область в Австро-Угорщині, зокрема Східня Галичина з граничною лінією Сяну з влученням Лемківщини, північно-західня Буковина з містами Чернівці, Сторожинець і Серет та українська смуга північно-східної Угорщини — творять одноцілу українську територію.
 2. Ця українська національна територія уконституовується оцим як українська".
19. 10. 1962. У Карлсруе-Німеччина засуджено агента КГБ, Б. Станіславського, убийника сл. п. Степана БАНДЕРИ та Лева Ребета в Мюнхені.

(Ом. Терлецький — "Істор. України", 1938, ст. 326).

20. X. 1814. Народився письменник і етнограф Яків Головацький, член "руської трійці", яка року 1837 видала в Галичині першу українську книжку — "Русалку Дністрову".

22. X. 1898. Народився поет Дмитро Фальківський, закатований большевиками.

Очерет був мені за колиску;
В болотах я родився і зріс.
Я люблю свою хату поліську...
Я люблю свій зажурений ліс...
А поліське похмуре болото?
Пів Полісся вода залила...
Тільки де-не-де хутір самотній,
Тільки де-не-де клаптик села...
Хоч у злиднях живемо, у бруді,
Ta призвівля яке по весні.
Коли виставиш вітрові груди
I летиш і летиш на човні!

А вода і хлюпоче і плаче.
Захлинається в лютій злобі.
Ну, скажіть, в кого серце гаряче,
Як весну на весні не любить?
... гартує природа до бою
Нас із самих малесеньких літ.
Ми зрослися, побраталися з водою,
I живем ми, як вмімо жити.
I не дивно, що я люблю змалку
Буйну воду і буйні пісні...
Наше серце — це серце рибалки.
A життя наше — книга боряї.

22. X. 1921. Помер письменник Іван Белей, в молодих літах друг Івана Франка, з яким вони видавали місячник "Світ", що став на зміну закритого владою "Громадського Друга".

22. X. 1918. Відкрито в Кам'янці Подільському Український Державний Університет.

22. X. 1939. В Варшаві під час бомбардування міста німцями помер український культурний і громадський діяч Ол. Лотоцький, член Старої Громади, був за Центр. Ради міністром Держави. Контролю. На еміграції проф. Українського Вільного Університету, професор Варшавського Університету й директор Українського Наукового Інституту.

24. 10. 1948. Б, Хмельницький приняв облогу Львова та пішов під Замостя.

26. 10. 1917. У Відні помер д-р Євген Олесницький, посол і громадський організатор в-ва "Українська Бібліотека" у Львові.

26. 10. 1922. Помер письменник-історик Орест Левицький.

28. 10. 1894. Помер автор "Історії Української Літератури" Омелян Огоновський.

29. 10. 1794. Помер укр. філософ Григорій Сковорода, що відповів цариці Катерині 2-й

"мен сопіка і баранець
Дорожчі за царський вінець."

Цим він хотів підкреслити, що свободу й незалежність духа ці-
нить найвище, і що він воліє провадити злиднє мандрівне життя,
якій почувати себе комусь зобов'язаним і жити під чиїмсь мораль-
ним тиском.

... "Мні вольності одна єсть правна
І безпечальний препростий путь". —

писав він.

Отож з цілковитим правом Сковорода міг просити, щоб на його
могилі написали його власні слова:

"Світ ловив мене, та не спіймав".

30. X. 1905. В наслідок революції, що почалася в абсолютистичній Росії, цар Микола II змушеній був видати 17. X. 1905 р. за ст. ст. манифест, яким в Росії встановлювався парламентарний спосіб управління й давалися деякі політичні свободи. Зарає же після цього з'явилася на Великій Україні українська преса: почала виходити перша українська газета "Хлібороб", далі "Громадська думка", "Рада", "Рідний край", "Село", "Засів", "Рілля" тощо. Почали виходити українські журнали: "Вільна Україна", "Нова громада", пізніше "Літературно-науковий вісник" тощо. Почали засновуватися українські "Просвіти", "Наукові товариства". Розпочався жвавий друк українських книжок. Підведенко було питання про політичну автономію України.

30. 10. 1949. Звернення Всесоюзної України до всієї української еміграції, що
його пересяло таємно з України за кордон.

ЛІСТОПАД

1. XI. 1861. Народилася письменниця Дніпрова Чайка (справжнє прізвище: Людмила Василевська).

“Хліб неправдою добутий,
Часом в горлі кісткою стає”...

(Дніпрова Чайка “Безщасна”,

1. 11. 1889. Народився на Полтавщині сатирик Остап Вишня (Павло Губенко).

1. XI. 1918. Вночі з 31. X. на 1. XI. Українські Січові Стрільці (УСС) зробили військовий переворот (“Листопадовий зрыв”). В наслідок цього в межах Східної Галичини, Української частини Буковини й Закарпаття була створена Західноукраїнська Народна Республіка — ЗУНР,

1. XI. 1944. Помер у Львові один із найвидатніших провідників української греко-католицької церкви Митрополит Андрей Шептицький. Людина глибокого розуму, відданої любові до своєї пастви та церкви, високого національного патріотизму, Митрополит Шептицький однаково був шанований усім українським народом. Це свідчить про його надзвичайну толерантність до другої української церкви, з якою він усе шукав порозуміння і співпраці на полі політично-церковнім, а особливо на полі національно культурнім. Андрей Шептицький був великим оберонцем усіх покривдженіх, Меценатом української культури й науки, Добродієм кожної людини. Його смерть, що була невіджалована втрата для цілісності української нації.

1. 11. 1964, Помер на чужані (похованій у Люксембурзі) сл. п. полк. Андрій Мельник, голова Проводу ОУН (солідаристів); воїн, провідник, патріот.

3. 11. 1941. Зруйновано вибухом велику Успенську Церкву Києво-Печерської Лаври.

3-7. 11. 1927. Перша Конференція Укр. Націоналістів у Берліні покликала до життя Провід ОУН з полк. Є. Коновалцем на чолі.

3. XI. 1885. Помер письменник Микола Устиянович, автор патріотичного твору “Верховина”, що починається такими строфами, повними щирого захвату від своїх гір:

“Верховино, світку ти наш! Гей, як у тебе там мило! Як ігри вод, пливе тут час, Свобідно, шумно, весело.	З верха на верх, а з бору в бір З легкою в серці думкою, В чересі кріс, в руках топір, Буяє легінь тобою.	Гей, що ми там Поділля край! Нам полонина — Поділля, А бори — степ, ялиця — м'яй. А звіра голос — весілля!.
---	--	--

4. 11. 1921. Початок Другого Зимового Походу, під ком. Отамана Юрка Тютюнника.

5. 11. 1922. Відбулися 1-і вибори до поль. сойму, участь взяли всі укр. землі.

6. 11. 1811. Народився поет о. Маркіле Шашкевич, відродитель ЗУЗемель (Галичини),

6. 11. 1912. Помер укр. музикант-композитор Микола Лисенко.

6. 11. 1919. Начальний вожд УГА Гал. Армії (УГА) ген. Мирон Тарнавський заключив перемир'я з ген. Деніком (це внесло невдоволення збоку УНР.)

7. 11. 1917. Більшевики захопили владу в Росії (25. X. за старим стилем).

7. 11. 1940. Повсталий Комітет Українців Канади (КУК).

9. XI. 1872. Народився західноукраїнський письменник Богдан Лепкий. Писав він прозою і віршами. Ось яку характеристику своїх поезій він дає:

Не голосні мої пісні:
Вони лунають, мов у сні,
У сні якісь давнім - давнім

В недосяжнім, в нездійсненім,
У сні про щастя, про любов
А дійсність — кривда, дійсність — кров...

Помер Лепкий 21. VII. 1941.

 Міністерство освіти і науки України

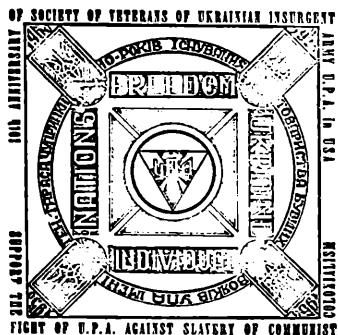
В И Б Л И О Г Р А Ф И Я :

Видавництво Йоліяна Середяка в Буенос Айрес Аргентина, видало друком ліксусовою книжечкою оригінал та 45 перекладів Заповіт Шевченка. Книжка з золотим написом та має декілька ілюстрацій у тексті. У змісті подано поазбучний показчик мов, на які передовано Заповіт та подано автора перекладу.

Це цінне видання можна закупити за 1.50 дол. у Видавця, або можна в ЗДА спрямовувати замовлення на адресу: М.В.ІЗ.ВУВАК

MR. T.Z.R. T B A R
8032 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO, ILL. 60622

ПОНИЖЕ ПОМИЩУМО ВІДБИТКУ, З ЯКОЇ ШАНОВНІ ЧИТАЧІ МАТИМУТЬ ОБРАЗ ПРАЦІ ФЛЯТЕРСТІЧНОЇ СЕКЦІЇ Т-ВА Б- ВОЯКІ В УПА, ТА ВОДНОЧАС І АДРЕСУ, НА ЯКУ МОЖНА ПОСИЛАТИ ПОЖЕРТВИ ТА МОЖНА ЗАКУПЛЯТИ ВСІ МАРКИ, ЯКІ ДОСІ ПОЯВILIСЯ ТА ПОЯВЛЯТЬСЯ

ТОВАРИСТВО БУВШИХ ЗОЯНІВ УПА ІМ. ГЕН.-ХОР. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В ЗДА

SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN
INSURGENT ARMY, INC.—U.P.A.

315 EAST 10th STREET, NEW YORK 9, N.Y., U.S.A.

Грудень 1965

Відч. Панове,

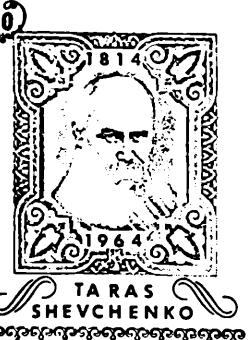
У 1967 році сповітиться 25 років від отворення УПА. Просимо допомогти нашому Столячицькому чоловіку Відділові видати пропаламаті марки. Довготривалими наші видання були засновані мною, бо час горячка в колотильниці війська. Хоча видати марки а доді передати на видання Збройорії УПА в Англ. Морі, було важко, але вже готові. Ласкаво просям заселеніх 5 видар. Кожа з т. ч. марок буде побажаний у пресі. Винагородка цього членів. Коже час 98р. Слава Україні!

За філ. відголосі

Богдан Гукодр.
(Федоренко)

деки адресувати та
зробити слати на адресу: 2
Bogdan Z. Hukodr. M.D.
P. O. Box 41
Marcy, New York 13403

27.VI.1964
Unveiling of monument in Washington, D.C.
U.S.A.

Society of Veterans of Ukrainian
Insurgent Army, U.P.A.
In U.S.A. & Canada

SOCIETY OF VETERANS OF UKRAINIAN
INSURGENT ARMY — U.P.A. — INC.

Society of Veterans of Ukrainian
Insurgent Army, U.P.A.
In U.S.A. & Canada

ДОВІДНИК

Бібліотека ім. Т. Шевченка, в Лондоні.
49, Linden Gardens, Notting Hill Gate, London, W. 2.

ЗВЕРНЕННЯ

В 1962 році заходами Союзу Українців у Великій Британії постала Бібліотека ім. Т. Шевченка в Лондоні, як живий і тривалий пам'ятник Великому Пророкові України й твердина української духовності й культури. Керівництво Бібліотеки постійно змагає, щоб вона стала репрезентативною українською бібліотекою у Великій Британії, та водночас базою для творчої й наукової праці українських учених, письменників, митців, журналистів, учителів, виховників і всіх діячів культурного і освітнього фронту.

Прихильна моральна і матеріальна підтримка, що її виявило Бібліотеці українське громадянство у зільному світі є найкращим доказом, як воно належно розуміє і доцільне вагу і значення такого осередку української духовності й культури в Лондоні, — столиці Коммонвелту й важливому центрі світової культури, науки й політики.

Впродовж нěскількох років із часу постання Бібліотеки

в ній зібрано вже декілька тисяч книжок, більше 100 річників українських газет і 50 річників журналів та періодик, між якими є рідкі передвосні видання. Книжки групуються за такими основними відділами:

- 1) Церква і релігія, 2) Енциклопедії, альманахи, словники, загальні видання, 3) Українська мова, 4) Географія України, 5) Історія України, 6) Філософія та ідеологія, 7) Соціологія, політика, 8) Визвольна боротьба українського народу, 9) Наукова література, 10) Українська культура й мистецтво за ділянками: література, Шевченкознавство, малярство і т. п., 11) Світова література, 12) Педагогіка, шкільництво, молодечі організації та студентський відділ, 13) Військовий відділ, 14) Чужомовна українка, 15) Журнали, газети, періодики.

Розбудовуючи дальше Бібліотеку ми звертаємося оцім із гаражним закликом до українських установ, організацій, видавництв,

редакцій, авторів і митців, як теж і до індивідуальних громадян бойовиків фронту української культури в цілому вільному світі, надсилати до Бібліотеки свої видання, книжки, твори мистецтва та всі інші матеріали, що мають відношення до української історії, визвольної боротьби, науки, й культури української нації.

Всі даровані книжки й матеріали будуть мати відмічення на звороті обертки про жертвувавців. Існує можливість обміну дублікатами з іншими українськими, а теж і чужинецькими бібліотеками та іншими осередками культури й науки.

Подбайте, щоб Ваші видання були репрезентовані в Бібліотеці ім. Т. Шевченка в Лондоні!

Вложіть свій вклад у черуко-творчий пам'ятник БАТЬКОВІ ТАРАСОВІ!

За Президію Кураторії Б-ки:
проф. Роберт Лісовський
Голова.

проф. Володимир Шаян
Директор Бібліотеки
д-р Святомир М. Фостун
Секретар

"Captive Nations Week"

PUBLIC LAW 86-90
86TH CONGRESS, S. J. RES. 111
JULY 17, 1959

Joint Resolution

WHEREAS the greatness of the United States is in large part attributable to its having been able, through the democratic process, to achieve a harmonious national unity of its people, even though they stem from the most diverse of racial, religious, and ethnic backgrounds; and

WHEREAS this harmonious unification of the diverse elements of our free society has led the people of the United States to possess a warm understanding and sympathy for the aspirations of peoples everywhere and to recognize the natural interdependency of the peoples and nations of the world; and

WHEREAS the enslavement of a substantial part of the world's population by Communist imperialism makes a mockery of the idea of peaceful co-existence between nations and constitutes a detriment to the natural bonds of understanding between the people of the United States and other peoples; and

WHEREAS since 1918 the imperialistic and aggressive policies of Russian communism have resulted in the creation of a vast empire which poses a dire threat to the security of the United States and of all the free peoples of the world; and

WHEREAS the imperialistic policies of Communist Russia have led, through direct and indirect aggression, to the subjugation of the national independence of Poland, Hungary, Lithuania, Ukraine, Czechoslovakia, Latvia, Estonia, White Ruthenia, East Germany, Bulgaria, mainland China, Armenia, Azerbaijan, Georgia, North Korea, Albania, Idel-Ural, Tibet, Cossackia, Turkestan, North Vietnam, and others; and

WHEREAS these submerged nations look to the United States, as the citadel of human freedom, for leadership in bringing about their liberation and independence and in restoring to them the enjoyment of their Christian, Jewish, Moslem, Buddhist, or other religious freedoms, and of their individual liberties; and

WHEREAS it is vital to the national security of the United States that the desire for liberty and independence on the part of the peoples of these conquered nations should be steadfastly kept alive; and

WHEREAS the desire for liberty and independence by the overwhelming majority of the people of these submerged nations constitutes a powerful deterrent to war and one of the best hopes for a just and lasting peace; and

WHEREAS it is fitting that we clearly manifest to such peoples through an appropriate and official means the historic fact that the people of the United States share with them their aspirations for the recovery of their freedom and independence: Now, therefore, be it

RESOLVED by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, That the President of the United States is authorized and requested to issue a proclamation designating the third week in July 1959 as "Captive Nations Week" and inviting the people of the United States to observe such week with appropriate ceremonies and activities. The President is further authorized and requested to issue a similar proclamation each year until such time as freedom and independence shall have been achieved for all the captive nations of the world.

Хвальна Редакція!

В прилозі пересилаємо черговий випуск нашого видавництва - цим разом книжечку для наших найменших п.н. "ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА". Автор книжечки - відомий дитячий письменник Микола Погідний-Угорчак, що має за собою довгі роки праці в ділянці дитячої літератури

З огляду на те, що наші періодичні видання постійно підкреслють важу виховання дітей і молоді для збереження української людини на чужині, просимо заохочити своїх читачів, щоб поширювали дитячі видання |спеціально тепер, коли наближається свято Святого Миколая чи Різдво|, щоб поширювали таку гарну казку, як "ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА". Це видання можна набути у всіх українських книгарнях на чужині, або замовляти на адресу:

Mr. W. Makar, 140 Bathurst Str., Toronto 2 B, Ont.

Книжечка "Пригоди Котика Мурчика" багато ілюстрована, рисунки в коліорах. Ціна всього 1.- долар вже з коштами пересилки.

Пригорій Столлярчук

Українська мова

Я так люблю, я так люблю тебе,
Моя співуча українська мово!
В тобі шумить Полісся голубе
І дужко хвілі гомонять Дніпрові.
В тобі живе Карпатська височиня,
Що манить у незвідане майбутнє,
І степова безкрай широчиня,
І Кобзарева дума незабутня.
Пісні дівчат, налиті колоски,
Яйтарної пшениці кочугури.
Ти — сплав мільйонів сердця палкіх.
Що пережив і найлютіші бурі.
Ти, рідна мово, чиста, як роса,
Ціноща і невичерпна, мов криниця.
Святыня наша, гордість і краса.
Ти — розуму народного скарбниця.
Як легко йти з тобою по землі
І підставляти вітрам лицце відкрите!
Для мене ти — як і насущий хліб,
Без тебе я не міг би в світі жити.

З правдивою до Вас поланою
ВИДАВНИЦТВО В. СЕРЕДЯКА

ПОЕЗІЯ І ПОЛІТИКА

В нашему великому рухові, в великому відродженні нашої Батьківщини, поезія була необхідна. Коли ми робили змови і коли йшли на баринади, треба було мати поезію в серці, поезію в народі і в нас самих, що йшли на небезпеку. Треба було, щоб наша уява підносилася образ тієї нашої Батьківщини, яку ми вбачали нашими духовими очима, треба було, щоб Італія з'являлася перед нами, як великий ідеал і в усій своїй могутності, — з такими думнами і з такими видіннями могли мийти сбогати назустріч небезпекам і жертвам.

Франческо Кріспі

в італ. парламенті 10. II. 1882

НІНА МРНЦІБ:
35-річчя 1-го Куреня
УПС ім. С. ТИСОВСЬКОГО

